

[Christophersen]

skole, som først og fremmest betragtes som et redskab for samfundet, hvad enten det så er til det ene eller det andet formål, må vi vende os imod. Vi ønsker, at eleverne skal kunne udvikle deres personlighed, deres individualitet, men skolen skal ikke være et redskab for fællesskabet, skolen skal være et tilbud. Ud fra de synspunkter vil vi behandle og deltage i de diskussioner, som kommer på disse områder i det kommende folketingsår.

Jeg skal afslutningsvis blot sige, at der jo nu er lagt op til en folketingsperiode, som måske vil blive præget af mere ro og stabilitet, end vi har været vant til i det sidste års tid. Det kan vi være tilfredse med, men vi mener ikke, at vi skal være blinde for eller overse, at der et meget kort stykke fremme ad vejen på ny ligger meget store økonomiske og erhvervsmæssige problemer for det danske samfund, og at befolkningen er tjent med, at man i denne åbningsdebat gør dette ganske klart, sådan at alle bliver indstillet på, at vi er inde i en langvarig proces i retning af økonomiske forbedringer, en proces, som igen og igen vil kræve ofre af befolkningen, og som vil nødvendiggøre indgreb fra folketingets side.

Poul Schlüter (KF):

Folketinget holdt for nylig en ekstraordinær samling, og når vi nu ser tilbage på forløbet og resultatet, mener jeg ikke, nogen kan komme uden om, at det var godt, vi fik etableret en kriseløsning i september. Det var sandelig også nødvendigt, og det var svært, for det var jo ikke milde gaver, som skulle deles ud. Vi var nødt til at gennemføre en økonomisk stramning, og det er altid bittert og hårdt, men tænk, om vi havde ladet være. Jeg synes, det folketingsflertal, som støttede løsningen, kan være resultatet bekendt.

Jeg synes også, jeg som konservativ har lov til at fremhæve, at vi mener, slutresultatet blev væsentlig bedre end det oplæg, regeringen begyndte med at forelægge i slutningen af juli. De værste tidslær blev luget bort, og med det udtryk tænker jeg ikke mindst på regeringens forslag om at forhøje de direkte skatter eller forslaget om at gennemføre en helt ny og, synes vi, skadelig afgift på forsik-

ringer eller forslaget om værdistigningsafgiften på al fast ejendom, både parcelhuse og erhvervsbygninger og udlejningsejendomme, eller en række afgifter, der var således udformet, at det var blevet en for hård belastning for virksomhederne.

Det blev luget bort, som det jo lader sig gøre i en forhandling med henblik på, at en række partier til sidst skal være enige, og andre forslag kom i stedet til. Jeg mener, der kom en række forslag til med det sigte, at der i Danmark skal føres en mere erhvervspositiv politik. Det arbejdede vi stærkt for; otte af de tolv forslag, som blev fremsat af de konservative, venstre og kristeligt folkeparti, kom med, og det er baggrunden for, at jeg siger, at vi altså finder, at slutresultatet blev bedre end begyndelsen.

Men jeg vil gerne fremhæve på min gruppes vegne i dag, at den perfekte løsning var septemberbeslutningerne jo ikke. Det er beslutninger, som vil hjælpe. Jeg er ikke i tvivl om, at det først og fremmest med hensyn til udviklingen på betalingsbalancen må have en væsentlig effekt, at vi nu strammer så væsentligt i statens finanser. Men den perfekte løsning mener vi ikke blev skabt i september. Vi savner stadig en række elementer i den økonomiske politik, som kan have den betydning, at alt, som findes af positivt og frodigt i erhvervslivet, siger: nu er øjeblikket kommet, hvor vi kan, og hvor vi tør lægge an til en udvidet produktion af salgbare varer.

Efter at have hørt statsministerens åbningstale mener jeg, det er ganske tydeligt, at hvis dansk politik og økonomisk udvikling skal presses i den rigtige retning, er der fortsat brug for, at de borgerlige partier søger størst mulig indflydelse. Det er vor ret, men jeg mener også, det er vor pligt i et folketing med 11 partier og i et land, som ledes af en mindretalsregering.

Den recept, vi fra konservativ side mener skal bruges, er, at vi helt anderledes bevidst prøver at sætte arbejdspladserne i stand til at producere danske varer, som kan sælges i tilstrækkelige mængder herhjemme og i eksporten, fordi de er billige nok, ellers kan de jo ikke sælges. Det er nu engang det grundlæggende problem i dansk økonomi i denne tid. Alle andre løsninger rammer ved siden